

med Glæde kan underkaste sig den nye Retsplejeordning, eller om vi skal forny Loven endnu et Stykke Tid.

Disse to Ændringer har altsaa min Kollega og jeg foreslaaet; vi har ikke meget tilovers for Loven, og hvis de ikke vedtages af Tinget, vil vi ikke kunne give Lovforslaget vor Stemme, men jeg maa overfor Flertallets Ordfører udtale min Forbavelse over, at vi er kommet til at staa som et Mindretal, thi oprigtigt talt, efter det Arbejde, vi har gjort i Udvalget, og efter som Udvalgsarbejdet er skredet frem, har der ikke indenfor Udvalget været nogen egentlig Opposition mod disse Forslag. Jeg mente, at vi var enedes om, at vi skulde staa her i Dag saaledes, at det var Udvalgets Mening, at Eksigibilitet af Forlig og Domme skulde gaa paa den almindelige lovlige Maade, og at Loven skulde revideres en Gang i Tiden. Da det ikke er sket, maa vi optræde som et Mindretal.

Justitsministeren (Zahle): Jeg maa anbefale at følge Flertallet og vedtage Lovforslaget uforandret. Det kan ikke forbyse nogen, at jeg maa tilraade, at man stemmer imod de af Mindretallet stillede Ændringsforslag; jeg skal villig erkende, at der naturligvis ikke er nogen tvungende Nødvendighed for, at et Forlig skal forkyndes, thi hvis den, som skal præstere noget i Henhold til et Forlig, ikke kan gøre det straks, kunde han i selve Forliget faa fastsat den Frist, som er nødvendig for, at han kan rette for sig, men paa den anden Side maa man huske paa, at det er Lægmand, som ordner alle disse Forhold, og derfor kan det være ønskeligt, at der i alle Tilfælde skal finde en Forkyndelse Sted og være en lille Frist for den, som skal udrede noget, til at faa Tid til at skaffe til Veje, hvad han skal udrede. Desuden har Bestemmelsen i den Affattelse, den nu har i § 9, været saaledes i den Tid, Loven har været anvendt, og der har ikke vist sig nogen Følge deraf, som har været til Skade for nogen. Jeg mener derfor, at det praktiske Liv har vist, at den foreliggende Affattelse ikke alene er brugelig, men meget godt brugelig; derfor anbefaler jeg den, fremfor at man eksperimenterer med en ny Affattelse, saa meget mere som den nye Affattelse maatte være anderledes end af Mindretallet foreslaaet, hvis den skulde kunne tiltrædes, idet der i § 9 er en bestemt Begrænsning med Hensyn til Sageres Art. Det skal være Sager i Anledning af Mangler ved det afbændede, hvor den ene skal

medvirke til Handelens Tilbagegang eller i øvrigt tilbagelevere noget. Denne Begrænsning er ikke optaget i Mindretallets Ændringsforslag, og jeg tror derfor ikke, at dets Affattelse er saaledes, som den burde være, hvis det skulde vedtages.

Hvorvidt denne Lov skal revideres om 5 Aar eller ej, er et Spørgsmaal, som ikke kan vække Lidenskaberne. Hvis vi vedtager Lovforslaget nu uden Revisionsbestemmelse, afskærer det ikke nogen fra i kommende Aar at foreslaa, at denne Lov skal ophæves, naar det har vist sig, at det nye Retssystem efter at være ført ud i Livet overflødiggør en Lov af denne Beskaffenhed, derfor er en Revisionsbestemmelse ikke af tvungende Nødvendighed. Under disse Omstændigheder vil jeg anbefale ogsaa at stemme imod dette Ændringsforslag og at vedtage Lovforslaget uforandret saa meget mere som Lovforslaget forhaabentlig da endnu i Dag vil kunne blive oversendt til det høje Landsting, der i saa Fald vil faa nogenlunde rigelig Frist til at behandle Lovforslaget. Sagen er den, at dette Lovforslag gerne skulde kunne blive til Lov inden Udgangen af Juni Maaned, idet Mandaterne for de nuværende Voldgiftsmænd udløber den 1. Juli, og det vilde være uheldigt, om der skulde indtræde en Mellempæriode selv af meget kort Varighed, i hvilken disse Voldgiftsretter ikke eksisterede. Jeg maa derfor anbefale Lovforslaget til Vedtagelse uforandret og til hurtigst mulig Fremme.

Alfred Christensen: Jeg vil kun gøre opmærksom paa, at naar vort Ændringsforslag er formuleret, som det er, uden at nævne de Betingelser, som Lovforslagets § 9 nævner, hvorefter det kun drejer sig om Tilfælde, hvor noget skal tilbageleveres, er det sket med velberaad Hu, idet vi vil have, at alle Forlig og alle Kendelser, der indgaas eller afsiges efter nærværende Lov, skal følge de almindelige Fuldbyrdelesregler.

Ordføreren (Rasmus Hansen): Nogen større principiel Forskel mellem Lovforslagets § 9 og det af Mindretallet stillede Ændringsforslag under Nr. 1 er der ikke, men der er dog nogen Forskel, og jeg tror, at det ikke vil være rigtigt at vedtage Mindretallets Ændringsforslag. Som jeg nævnede før, er Ændringsforslaget under Nr. 1 en Omskrivning af § 9, og det er min Opfattelse, at en saadan Ændring af § 9 er til Dels overflødig. Jeg skal nemlig gøre opmærksom paa, at Be-